

KYRKJEBLAD

FOR KVAM

NR. 4 • NOVEMBER 2021
82. ÅRGANG

FRAMSIDA

Biletet på framsida er laga av den lokale kunstnaren Audun Storaas (1922-2021) og vert trykt med velviljug løyve. Sjå side 23 om ustillinga som skal markera hundreårsdagen for fødselen hans i Norheimsund kyrkje i 2022.

UTANBYGDS ABONNENTAR

Har du nokon i familien som vil ver- ta glad for å få Kyrkjeblad for Kvam tilsendt? Send namn og adresse til post.kvam@kyrkja.no, merk emnefeltet med Ny abonnent, evt bruk tlf eller brev.

SØNDAGSSKULE I ØYSTESE

Datoane for søndagsskulen i Øystese på laurdagar første halvår 2022 kjem så fort dei er klare på kyrkja si nettside, www.kyrkja.no/Kvam.

Kari Furnes Aalvik
Øystese søndagsskule

JULEGÅVE

Det kostar å laga og sende ut blad. Me er takksame viss du nyttar vedlagt giro til ei gåve til kyrkjebladet for Kvam.

LEIAR

Resten av ditt liv

«I dag begynner resten av ditt liv», sang den unge jenta på dei kristne leirane i min ungdom.

På veg mot julehelg og årsskifte er det ein kunst å ha fleire tankar i hovudet på ein gong. Her er to: Det er ein kunst å vita kva ein ynskjer seg og vera fornøgd med det ein har – samstundes. For så vidt er desse to tankane gagnlege kvar dag, men i møte med jul og nyttår er dei ekstra nyttige.

Mange av oss tenkjer lett: Berre det vert jul, så skal eg slappa av! Berre det vert nyttår, så skal eg starta eit nytt liv med å gjera det eine og det andre! Men det er i dag resten av livet startar. Det er i dag du både kan slappa av og starta det eine og det andre!

Kvart år ber eg som prest for dei som kvir seg til julehelga. Før sommaren ber me i gudstenestene for dei som kvir seg til sommarferie. For: det kan vera verre å ikkje ha det kjekt når alle andre tilsynelatande har det svært kjekt, til dømes framfor den første jula med ein tom stol i heimen, på krykkjer, med eit barn i utlandet eller etter eit samlivsbrot, for å nemna noko.

Lars Arne Vik

Redaktør

Det er ein kunst å leva slik at me både ser tapa til menneska rundt oss og let andre sjå våre eigne tap. Det er lett å oversjå, eller ikkje vilja sjå smerta til eit anna menneske. Det er lett å skjula si eiga smerte eller stengja ute andre sine omsorgsfulle blikk.

Eit nytt år er eit nytt år, med mange blanke dagar. Men me har dagen i dag, me som lever. Det er i dag eg kan ta imot det dei rundt meg vil gje meg. Det er i dag eg kan dela av det eg har med dei som er rundt meg. Det er i dag eg kan sjå – og verta sett!

Sangen frå leirane i min ungdom fortsette slik: «Så ikke sløs bort tiden med tomt tidsfordriv. For i dag begynner resten av ditt liv.»

Innimellom er det godt å gjera noko utan mål og meining, eller ikkje gjera noko med mål og meining. Kva som er tomt tidsfordriv er no alt etter som.

Og så er det så godt når nokon ser meg slik eg er, eller eg ser ein annan slik han eller ho er.

Grip dagen!

God jul! Velsigna nytt år!

I dag begynner resten av ditt liv.

Utgjevar:

Vikøy, Øystese og Ålvik sokneråd

Ansvarleg redaktør:

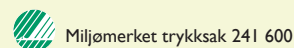
Lars Arne Vik, lv767@kyrkja.no

Grafisk produksjon:

Norheimsund Trykkeri AS

Trykk:

HBO Nova Print AS

Kontingent:

Friviljug

Annonsar:

Kontakt redaksjonen

Bankkontonummer:

3530 07 06922 for kontingentar og gåver

Opplag:

3800 pr. nummer. Fire nummer i året.

Tips til stoff:

Send til post.kvam@kyrkja.no

DEN NORSKE KYRKJA

Kvam kyrkjelege fellesråd

Telefon:

414 00 035 / 474 83 120

56 55 18 88 er ikkje i bruk lenger.

E-post:

post.kvam@kyrkja.no

Vitjingsadresse:

Kvam kyrkjekontor, Norheimsund kyrkje, Kyrkjev. 40, Norheimsund

Postadresse:

Postboks 39, 5601 NORHEIMSUND

Informasjon om våre tenester, kontakt- informasjon til våre tilsette og det som skjer i regi av oss finn du på:

www.kyrkja.no/Kvam

Facebook:

Den norske kyrkja i Kvam

Gåver kan du også gje ved bruk av appen Vipps, søk opp det einkilde sokneråd.

Soknepresten i Strandebarm og Vikøy:

Roar Strømme,
rs466@kyrkja.no, tlf. 970 37 737

Soknepresten i Øystese og Ålvik:

Lars Arne Vik,
lv767@kyrkja.no, tlf. 477 56 449

Kyrkjeverja i Kvam:

Sigrud Karoline Eriksen-Tufteland,
se934@kyrkja.no, tlf. 414 00 035

Rådsleiarar

Strandebarm sokn:

Olav Per Tombre,
olav@tombre.no

Vikøy sokn:

Ingvill Sørheim,
ingvill.sorheim@framnes.vgs.no

Øystese sokn:

Oddvar Ulltang,
oddvar@ulltang.net

Ålvik sokn:

Ragnhild Irene Nordheim,
ragnhild.nordheim@gmail.com

Kvam kyrkjelege fellesråd:

Olav Per Tombre,
olav@tombre.no

Organisasjonsnummer

Kvam kyrkjelege fellesråd:
976 995 082

Velsigninga forpliktar

Strutsen er eit fint dyr, men å stikke hovudet i sanden er kanskje ikkje det me skal gjere? Skal me liksom stå der, med alle julegåvene våre og late som alt er såre vel i resten av verda, skriv Gjermund Øystese i juleandakten.

Nordmenn er glad i tradisjonar. Noko av grunnen til dette trur eg er at tradisjonar representerer eit fast haldepunkt i ei tid kor mykje opplevast svært flytande og usikkert med koronavirus og klimaendringar snikande rundt hushjørnet. Som menneske er me avhengige av ankerpunkt i livet. Noko som ikkje forandrar seg.

Jula, påska, 17-mai representerer alle noko som bind saman. I jula vert familien satt i sentrum, og ein kan lene seg attende og slappe av med julegåvene og den gode maten. Samstundes er julehøgtida ei tid med store motsetningar; fattig og rik, svolten og mett, sjuk og frisk. I fjor sat me ny rekord og brukte omlag 124 milliardar kroner på julegaver.

Julehøgtida har for lengst blitt forbrukarsamfunnet si høgtid, og me står i fare for å gløyme kva høgtida faktisk handlar om. Me har det svært godt i Noreg. Det er ei velsigning som forpliktar oss. For me kan ikkje lukke auga for det som hender i verda. Me kan verkeleg ikkje tåle så inderlig vel den urett som ikkje rammer oss sjølve. Strutsen er eit fint dyr, men å stikke hovudet i sanden er kanskje ikkje det me skal gjere? Skal me liksom stå der, med alle julegåvene våre og late som alt er såre vel i resten av verda? At så lenge me har sikra våre grenser og gjort det vanskelegast mogleg for trengande å få kome inn i dette landet, så er alt på topp? For det er jo trygt, så lenge augo våre ikkje treng å sjå den uretten som skjer ute i verda. Me kan jo berre skru av flatskjermen.

Dei menneska som lever i land herja av krig, fattigdom og klimaendringar kan ikkje skru av. Uretten i verda gjer at menneske mange stader ikkje har anna val enn å flykta frå sine heimland og tradisjonar. Desse menneska har ingen faste haldepunkt i tilværet. Kvar skal dei gjere av seg i jula? Det er flaut at me i det hele tatt kan

tenkje; Norge først, så resten av verda. Det er jo denne tankegangen som har ført til dei store skilnadene me ser i verda i dag.

Dette gjer meg trist. Eg meiner ikkje at det er feil å gje gaver, men det vert altfor mykje fokus på kva ein skal ynskje seg til jul. Som om alt dreier om det. Eg må innrømme at eg verkeleg sleit med å finne noko eg ynskde meg til jul i år. For kva betyr ein skarve julegåve i den store samanhengen?

Vel, strengt tatt er det faktisk akkurat dette jula handlar om. Sjølve julegåva, den største gåva som nokosinne er blitt gjeve. Ei gåve med uendeleg verdi. Ein gåve gjeven med grenselaus kjærleik til alle menneske.

Ei gåve som ikkje kjenner nokon landegrenser. Ei gåve som ikkje krev at du skal gje noko attende, men som berre krev at du tek imot. Jula handlar om den største kjærleiksgjeringa gjennom alle tider. Guds gåve til mennesket, Hans einaste son, Jesus Kristus. Vår frelsar. Verdets lys og håp.

I Jesaja 61,1 står det:
*Herren Guds ande er over meg,
 for Herren har salva meg.
 Han har sendt meg
 for å forkynna ein god bodskap for
 hjelpelause,
 for å forbinda dei som har eit knust hjarte,
 ropa ut fridom for dei som er i fangenskap,
 og frigjering for dei som er bundne.*

Gjermund Øystese arbeider som kommunikasjonsrådgjevar i Norges kristne råd, held på med mastergrad i praktisk teologi og leiing, bur i Bergen og er son av Wenche Elise Hagerup Øystese og Arne Olavson Øystese i Øystese. Biletet er frå Klimatoppmøtet i Glasgow i november.

Jul i kyrkjene våre

1. søndag i advent 28.11.

- Norheimsund kyrkje kl.16
Lysmesse
- Ålvik kyrkje kl.17
Lysmesse

2. søndag i advent 5.12.

- Strandebarm kyrkje kl.11
Nattverd
- Øystese kyrkje
Fakkeltog for forfølgde kristne kl.18
Lysmesse kl.19

3. søndag i advent 12.12.

- Norheimsund kyrkje kl.11
Nattverd. Sondagsskolen har
Lucia-fest.
- Strandebarm kyrkje kl.17
Me syng jula inn

4. søndag i advent 19.12.

- Øystese kyrkje kl.11
Adventsgudsteneste. Nattverd.

Julaftan

24.12.

- Ålvik kyrkje kl.14.30
Julaftangudsteneste
- Øystese kyrkje kl.14.30 og kl.16
Julaftangudsteneste

- Norheimsund kyrkje kl.14.30
Julaftangudsteneste
- Vikøy kyrkje kl.16.30
Julaftangudsteneste
- Strandebarm kyrkje kl.16.30
Julaftangudsteneste

Juledag

25.12.

- Norheimsund kyrkje kl.12
Felles høgtidsgudsteneste.
Nattverd.

Nyårsaftan

31.12.

- Strandebarm kyrkje kl.16
Minnegudsteneste
- Norheimsund kyrkje kl.18

KONFIRMANTAR I ÅLVIK: Tord Myrvold Aksnes, prost em Arne O. Øystese og Linn Svendsby. Foto: Fotgrafmeister Eric Clement.

JULEBREV FRÅ MADAGASKAR

Litt himmel på jord

«Fred på jorda!» song englane julenatt. Kvifor er det då så mykje urett og strid i verda framleis, to tusen år seinare? Israel hadde venta på Messias i hundrevis av år. Så kom han, men mange kjende han ikkje att. Dei hadde venta ein ny kong David som skulle fria dei frå overmakta og leia dei til ny stordom som nasjon, men vart skuffa.

Frelsaren kom som eit sonofferlam for oss alle. Men neste gong kjem han att som løva av Juda, og med han kjem fullendinga som Israel venta på. «Mange folk skal gå av stad og seia: «Kom, lat oss fara opp til Herrens fjell, til huset åt Jakobs Gud, så han kan læra oss sine vegar, og vi kan ferdast på hans stigar!...» Han skal døma mellom folkeslaga, skifta rett for mange folk. Då skal dei smida sverda sine om til plogjern og spyda sine til vingardsknivar. Folk skal ikkje meir lyfta sverd mot folk og ikkje lenger læra å føra krig.» (Jes. 2,3-4)

Men medan me ventar på dette er det opp til kvar av oss å ta imot han som kom, og gjera mot andre slik me vil at andre skal gjera mot oss. Då vert det litt himmel på jord. God jul!

Jan Vidar Grindheim
jan.grindheim@hm-int.org

JULEBREV FRÅ KENYA

Fortsatt vidopen himmeldør

Anna Mette Hals Klyve og Gaute Soldal Klyve er misjonærer for NLM i Aust-Afrika og arbeider på Den norske skulen i Nairobi i Kenya.

Vi står på Ngong Hills, desse åsane litt utanfor Nairobi som gir oss utsikt over Rift Valley i ei retning, og ut mot byen i den andre. Vi ser langt og mykje. Og likevel berre ei flis av verda, og ein prikk av skaparverket.

Det blir jul, og vi undrar oss over at Opphavet til alt, Skaparen, Jesus, vart født og låg naken i ei krybbe. Og vi les kvifor;

Iver Johannes Klyve og faren Gaute Soldal Klyve på veg ned frå nye nutar i Nairobi.

“Du skal gje han namnet Jesus (=Gud frelser), for han skal frelse folket sitt frå syndene deira,” Matt 1,21. Himmeldøra er fortsatt vidopen for alle som treng Jesus, som ikkje får til sjølv. Vi treng. Takk, Jesus!

Helsing Anna Mette og Gaute
annamette27@gmail.com
Gklyve@yahoo.no

Muntert frå emeritus

I spalta Muntert frå emeritus kjem prost emeritus Arne O Øystese (70) med gode stubbar frå si lange prestedtid, oppvaksten i Kvinnherad som presteson, sjømannsprest på ulike stasjonar i Europa og USA og den siste yrkesaktive tida som prost i Indre Ryfylke.

Arne O Øystese

Prost emeritus

Overhøring

Før var det vanleg å ha overhøring og konfirmasjon same sundag. Fullsett kyrkje. Store konfirmantkull. Gutar og jenter oppstilte på kyrkjegolvet. Presten hadde spørsmål frå katekisma, Bibelen og salmeboka.

Denne presten – med stor menneskekunnskap og pedagogisk innsikt – kom til Arne. Han hadde ikkje lett for å læra, så presten hadde eit lett spørsmål:

- Du Arne, kan du seia fram den vesle bibel?
- For så høgt har Gud elska verda, at...

Lenger kom ikkje konfirmanten.

- Fint, sa presten, -prøv ein gong til!
- For så høgt har Gud elska verda at han gav Son sin...

Arne prøvde ein tredje gong, men kom ikkje stort lenger. Spenninga og stilla i kyrkja var til å ta og føla på: kva skjer no?

Presten tenkte så det knaka: korleis koma ut av denne situasjonen med konfirmanten si ære i behold?

- Arne, no skal eg seia fram det meste av den vesle Bibel, og så tek du slutten! 'For så høgt har Gud elska verda at han gav Son sin den einborne, for at kvar den som trur på ha, ikkje skal fortapast, men.....'

Der stogga presten. Han ser på Arne med tydeleg forventning om at han skal fullføre bibelverset.

Arne ser igjen på presten, og seier til han i fullt alvor:

- Ja, no sete me godt i da, presten!

KONFIRMANTAR I NORHEIMSUND: 1.rad: Hannah Lundblad Vestbøstad, Iselin Øyeflaten, Emilia Sjøflot Byrkjeland, Ashley Kalisaurusaro, Leah Skeistrand Garen, Mathe Hoff, Elina Seim og Synva Valland Steine. 2.rad: Kateket Mampion Andriamandimby, Siri Øvsthus, Jarand Valland Tveit, Aksel Byrkjeland, Joar Fosso, Viljar Berge Eide, Markus Røyrvik Lilleskare, Jason Dominiq Mo, Tobias Kristiansen Lyngbø, Thor Leif Ljones Johnsen, Jonas Tufteland, Haakon Nelson Mo, Sander Carlsen Midtrød, Tiril Valland Ystheim og prestevikar Marna Roer. 3.rad: Hallvard Martinus Helleve Fylkesnes, Håvard Grane Hisdal, Jonas Øvsthus, Are Tvedterås Fagervik, Jonathan Dagsvik Augestad, Aksel Johannes Ones Rosales, Hallvard Mo, Andreas Garen, Kevin Matare og Nikolas Bakke-Byrkjeland. Foto: Fotgrafmeister Eric Clement.

Tørvikbygd indremisjon

I forrige nummer av bladet vart aktiviteten på fleire av bedehusa i Kvam presentert. Her kan du lesa om kva leiar i TIM Odrunn Småbrekke mellom anna skriv om strikkekafe og leksehjelp på Tørvikbygd bedehus

Tørvikbygd indremisjons sitt ønske er å formidle evangeliet til folket og til å få nye med i det kristne fellesskapet. Styret har også ansvaret for driften og vedlikeholdet av bedehuset. Det krever en del arbeid, og for å få økonomi til driften har vi en årlig en basar. Vi har også en leilighet i huset som er utleid.

Bedehuset vårt blir brukt til gravferder og da er det ofte minnesamvær på huset. Medlemmer bidrar da med dugnadsarbeid. Vi utfører det praktiske arbeidet og koker betasuppe til minnesamværet. Dette er et arbeid som vi syns er viktig og meningsfylt. Det er godt å stå sammen i slike stunder. Vi har en del faste arrangement:

Strikkestova

På strikkestova møtes vi mandag hver 14. dag fra kl. 11.00 til 13.30. Vi server gratis kaffe og kake mat. Det sosiale fellesskapet er viktig. De aller fleste strikker og flere har bidratt med å lære oss gamle strikkeferdigheter. Takk til alle som har vært med å strikke fine babytepper, luer, votter og

labber til MAMA-prosjektet i Manila på Filipinene. Guds ord blir formidlet og ulike humoristiske innslag er en del av det faste programmet.

Etter skoletid er for alle i fra 4 -7 klasse. De har møtene sine annenhver mandag fra kl. 13.30 til 15.00. De kommer fra skolen etter hvert som de er ferdige. De første som kommer, gjør lekser til kl. 14.00, da alle er kommet. Da har de andakt, sang, mat og ulike leker eller aktiviteter. Det er et viktig arbeid.

Bønnemøte

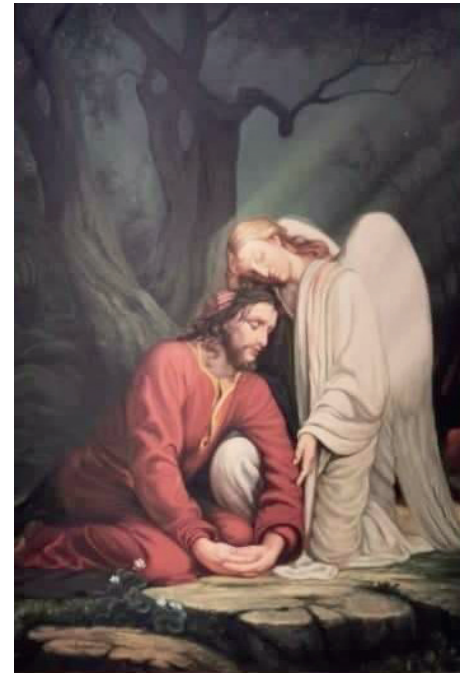
Hver torsdag er det bønnemøte kl. 19.30 dersom det ikke er et annet møte.

Indremisjonsmøter

Indremisjonen har ulike møter og fester. Vi prøver å ha søndagsmøter ca. en gang pr. måned. Kvinneforeningene har hatt foreningene sine på bedehuset etter Koronapandemien startet, for å kunne overholde reglene om avstand.

Det er flere misjonsorganisasjoner som har sine faste møteuker og møter igjennom året. DELK leier huset vårt til sine gudstjenester.

Vi har et godt hus som flere leier det til ulike private arrangement, f. eks. konfirmasjon, bryllup m.m.

Sjå, eg står for døra og bankar. Om nokon høyre mi røyst og opnar døra, då vil eg gå inn til han, og halda nattverd med han, og han med meg, Op 3,20.

Styret ønsker dere alle en rik og god julehøytid og et velsignet godt nytt år.

Tørvikbygd indremisjon
Oddrun Småbrekke
leder

NYTT FRÅ KYRKJEVERJA

Tilbake til normalen?

Etter halvanna år med korona-spøkelset hengande over skuldrene, håpar me å kunne møte ei julehøgtid utan restriksjonar. Me gleder oss til julekonsertar og fulle kyrkjer i jula.

Samstundes øva me oss på å leve og drive kyrkja utan smittevernreglar. For meg er dette ein ny kvardag, og mye ny læring. Me er og spente på om de har lagd dykk nye vanar underpandemien, om de vil halde på dei nye vanane eller om de kjem tilbake til vanane de hadde før. Uansett ynskjer me dykk velkomne til kyrkjens, anten det er på gudsteneste, konsert eller andre arrangement.

Vestlandsværet merkar kyrkjene våre, og me står føre nokre utfordringar når det gjeld vedlikehald og mogleg restaurering.

Tak og vindauge treng ettersyn og reparasjon. Noko anna som treng ettersyn er gravene. Det er den som festar grava som har ansvar for den, og det gjeld og gravsteinen. Når gravsteinen ikkje er bein, må den rettast opp. Det kan du anten gjere sjølv, eller du kan ta kontakt med oss, så hjelpe me deg med å få steinen bein og trygg igjen.

Kyrkja er ikkje berre kyrkjebygga, det er sokna, det er kyrkjegjengarane og det er dei som jobbar her. Etter ein del leiting, har me no fått ein vikar innanfor trusopp-læring, Bryna Opdal, me gler oss til å verte kjend med henne.

Me nærmar oss den høgtida flest menneske finn vegen til kyrkja, jula. Denne jula kan me ta fram dei gamle tradisjonane med

kyrkjebesøk på julekvelden, utan påmelding. Tida me går inn i, med mørke kveldar, hauststormar, regn og snø, innbyr til å sitje inne. Under koronapandemien sat mange av oss mykje aleine, og mange kjende på einsemd. Kanskje du kan nytte høvet til å invitera nokon det er lenge sidan du har snakka med, eller som du veit har sete mykje aleine, eller ta ein kaffikopp med ein gamal nabo eller ein ny ven. Eg ynskjer for denne advents-, førjuls- og juletida at det vert ei tid med mange hyggelege møte mellom menneske, og at me alle får kjenna på det å høyra til, anten det er i familien, veneflokken eller eit anna fellesskap.

Så håpar eg at du finn vegen til ei av dei flotte kyrkjene våre i tida fram mot jul. Og i jula. Med dette ynskjer eg dykk ei God Jul.

Sigrid Karoline
Eriksen-Tufteland

Kyrkjeverje

Nytt år – nye tonar

Roar Strømme

Sokneprest i Strandebarm sokn og Vikøy sokn

I førre nummer av kyrkjebladet skreiv me at i haust vert me møte av nye tonar i kyrkja. Noko nye tonar har det vorte. Men den liturgiske ny-ordninga som me annonserte er utsett til over jul. På nyåret vil me såleis oppleve at dei faste ledda i gudsteneste, som Kyrie og Gloria, vert sunge til andre tonar enn dei me har vorte vane med dei siste åra.

Som me skreiv sist, er bakgrunnen at alle sokna i landet no må halde seg til ein av ein av tre, sentralt fastsette, musikalske variantar. Dette gjeld både høgmesse og familiegudsteneste. Etter at me har hatt ein god prosess på dette i Kvam, har sokneråda konkludert litt ulikt.

Vikøy og Strandebarm har som høgmesse vald den «tradisjonelle» varianten,

som liknar den me hadde før den siste liturgi-revisjonen. Mange vil såleis kjenne att melodiane i denne. Øystese og Ålvik har vald den «moderne» varianten, som er noko meir rytmisk prega. Det meste her er nytt, men så iøyrefallande at dei fleste vil lære det fort. Som familiegudsteneste Strandebarm og Vikøy sokna vald den «moderne» varianten, Øystese og Ålvik ein som liknar på det som har vore nytta dei siste åra. I faste- og fest-tidene kan me også nytte liturgisk musikk som har preg av desse særskilde periodane i kyrkjeåret.

At me me no får litt ulike liturgiar ved høgmessene i Vikøy/Strandebarm og Ålvik/Øystese kan krevje litt tilvenning. Men vonleg vil det det gjere det enda meir spanande å krysse soknegrensene og feire

gudsteneste hos kvarandre. Dette er det stadig fleire som gjer, til glede for både dei som er «innan-sokns» og dei som er «utan-sokns».

Uansett vil det meste som skjer vi gudstenesta vil uansett vere kjent, og me gjev oss tid til å lære det som måtte vere nytt. Vona er at dette vil verke fornyande og forsterkande, slik at me kan feire gudsteneste saman med enda meir deltaking, engasjement og glede,- Gud til ære og oss til gagn.

KONFIRMANTAR I ØYSTESE: 1.rad: Andrea Sørheim Almeland, Vilde Torpe, Natalie Ameli Håhjem, Anja Øvrehus, Ingrid Børve og Sanne Valland Vangen. 2.rad: Kateket Mampion Andriamandimby, Linn Mengfang Øvrevik, Johanna Børven Mikkelsen, Elisabeta Amanalachioai, Hedda Høen Mo, Isabel Froestad Sleire, Thethe Umba Banze Longo og Amy Vikør Måge. 3.rad: Konfirmantlærer Eivind Daniel Brakvatne Røed, Yngve Kåreid, Tobias Børve Hamre, Petter Kristiansen, Asgaut Laupsa Mo og sokneprest Lars Arne Vik. Foto: Fotgrafmeister Eric Clement.

**Musikalsk føremiddagstreff
om lag første onsdag i månaden
vår 2022 i Øystese kyrkje
kl 11.00-12.45**

Song og musikk, tema, ord for dagen,
salmestafett og enkel lunsj

11. januar

Trygve Bjerkrheim –
1900-talets største bedehuspoet
v/tidl høgskulelektor Harald Myklebust

1. februar

Solrunn Nes deler
barndomsminne frå Nes
Samefolkets dag vert markert

1. mars

Torunn Øyri Jordal og Kåre Jordal
fortel frå sykkelturen «Roma til Paris»

5. april

Tilsyn og Pleie
i Sykdom og Alderdoms dager
Kven utførte omsorgstenester før,
privat og som opptakt til
organiserte fellestiltak
v/Marie Elisabeth Skutlaberg

3. mai

Helse i kvar postkasse
Fysioterapeut i Harangerbadet
fysioterapi Tove Fjell
fortel om Postkastetrimmen

7. juni

Den gode alderdomen i Kvam –
i brakke- eller demenslandsby?

Arr: Øystese sokneråd

**Føremiddagstreff
i Norheimsund kyrkja
siste torsdag kvar måned
kl. 11.00-13.00**

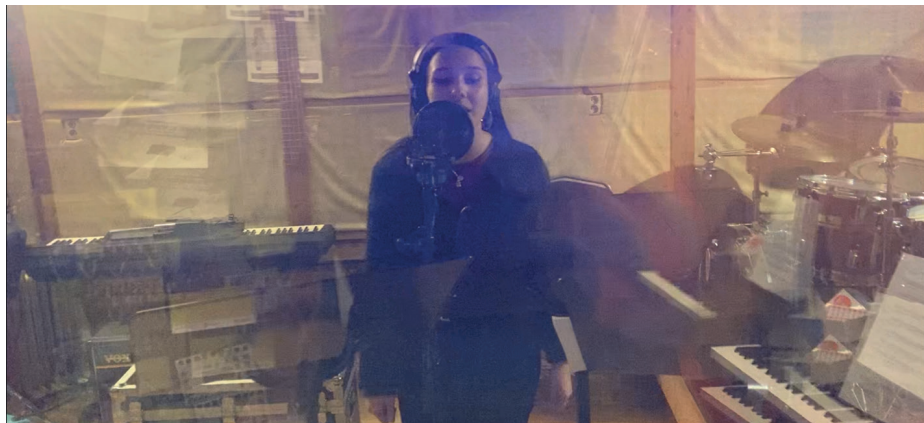
27. januar, 24. februar,
31. mars, 28. april m/fleire

Ymse program. Servering.

Arr: Vikøy sokneråd

NÅR FREDEN LANDER STILT

Ungdomskoret spelar inn juleplate

Frå solistinnspelinga der me ser Esmee van der Linden gjennom studiovindauga i Øystese bedehus.

Med pandemi, nedstenging og avlysningar friskt i minnet, hadde styret i Norheim-synd og Øystese ungdomskor lyst på ein kjekk og litt annleis haust. Innspelinga av påskecden «Fast som fjell» som kom i 2019 gav meirsmak og lysten på eit liknande prosjekt var stor.

Ein varm augustkveld starta koret innøving av julesongar(!). Koret har hatt tre innspeldingsdagar i Øystese bedehus. Ni ulike solistar medverkar. Plata har fått namnet «Når freden lander stilt». Denne teksten er henta frå åpningssporet «Himmelen er større». Elleve songar har fått plass. For det meste er det julesongar av nyare dato, men ein gamal klassikar avsluttar albumet.

Ein av songane er rykande fersk! Ein gamal tekst av Trygve Bjerkrheim har fått

ny melodi til dette prosjektet. Vidar Sangolt er produsent og har stått for arrangement og innspeling. Miksing blir gjort av Bjørnar Sangolt i GUFF studio og mastering ordnar Torgeir Kinne Solsvik i Kinne Piano Studio. Coverdesign blir gjort av Bodil Eide Laupsa i Glynt og fototenester blir levert av Katri-nel Helgheim Van Tulder i Fjordmoods AS. Dette er eit kortreist, lokalt produkt, med andre ord. Innspelinga kjem ut både på cd og alle digitale streamingtenester. Cden er venta å bli klar til første helga i advent.

Laurdag 11. desember kl. 19.00 kan du oppleve konsertversjonen av «Når freden lander stilt» i Norheimsund kyrkje.

**Vidar Sangolt
dirigent**

**Kyrkjetreff
Ålvik kyrkje våren 2022
om lag første tysdag i månaden
kl 16.00-17.45**

1. februar

Program ved Ida Lindøe m fl

8. mars

Program ved prost em
Arne O Øystese m fl

5. april

Program v/Solrunn Nes
og spr Lars Arne Vik

Arr: Ålvik kyrkjelyd

**Dei tilsette
i Den norske kyrkja
i Kvam
ynskjer alle
ei velsigna julehelg
og eit godt nytt år.**

Velkomne til kyrkje!

JULE- OG NYTTÅRSKONSERTAR

i kyrkjene til Den norske kyrkja i Kvam

Norheimsund kyrkje

- 27.11 Juleprosjektet *Et lite barn* med Hilde Hasselberg og Gunnbjørg Johanessen
- 05.12 HUBB (Hordaland ungdomsbrassband)
- 05.12 Laudamus
- 11.12 Norheimsund og Øystese ungdomskor
- 13.12 Lucia-konsert med Fryd
- 19.12 Norheimsund musikklag og skulemusikklag
- 16.01 Kor frå Norges Korforbund, Hordaland

Strandebarm kyrkje

- 19.12 Strandebarm songlag

Øystese kyrkje

- 15.12 Øystese musikklag, skulemusikklag, og Laudamus
- 23.12 Kvammakoret

Ålvik kyrkje

- 13.12. Ålvik musikklag med fleire

JULETRIFESTAR

i Kvam

Steinsdalen bedehus

Juletefest andre juledag,
26.12 kl 18.00.

Noko for dei yngre, andakt,
matøkt og opplesing
Arr: Steinsdalen indremisjon

Norheimsund bedehus

Juletefest for heile familien
fredag 29. desember kl 17.00.
Arr: Norheimsund indremisjon

Tørvikbygd bedehus

Torsdag 30.12 kl 15.00
vert det juletefest
Arr: Tørvikbygd indremisjon

Origo ungdomsklubb

Høsten er godt i gang og vi har allerede hatt mange samlinger. Origo er en sosial møteplass for ungdommer i alderen 8. klasse +. Hver fredag møtes vi vekselvis i Øystese bedehus og Norheimsund bedehus for andakt, sosialt, aktiviteter og kafé. Aktivitetene er varierte; bordtennis, brettspill, konkurranser og grip mikrofonen.

I høst har det vært mellom 12 og 40 ungdommer på Origo. Vi har plass til enda flere, og ønsker Origo skal være en plass hvor det er godt å være. For tiden er vi inni en prosess for å tilpasse arbeidet til den voksende gruppen ungdommer som bruker fredagskvelden sammen med oss. Vi har stor forventning for arbeidet fremover og spent på veien videre. Vi ber om at Gud leder oss i styret når vi skal finne veien videre. «Lær den unge veien han skal gå, så forlater han den ikke når han blir gammel» Ordspr 22,6.

Inviter gjerne med noen som burde sjekke Origo ut. Velkommen!

Julie Haaberg
barne- og ungdomsarbeider
i Øystese Indremisjon
og Norheimsund indremisjon

Erika Nyborg, Lina Gjengedal Austevoll, Anna Norheim, Linde Nyborg, Delina Akliu og Ariel Gammelsæter i aksjon på Origo.

Ingmar Lid, Hallvard Kvendset og Benjamin Espevik på Origo.

Jul i prestegarden

Ingeborg Moldstad

-Etter at vi hadde flytta frå Nordfjord til Vikøy, var det som om det fantes så mange utruleg søte og engasjerte gutar i Kvam. Korleis kunne ein leve i ein slik overflod av spenning? Om det ikkje var den eine, så var det den andre, alltid nokon å sjå etter og drøyme om, skriv Ingeborg Moldstad om jula 1978 i Vikøy prestegard.

Det å kjenner at det var julafta 1978 fylte meg med forventning og glede. Det var ikkje så lett å vite om ein eg var forelska ville komme innom med julepost. Han jobba jo i postvesenet og hadde det som sin ekstra jobb denne jula. Etter at vi hadde flytta frå Nordfjord til Vikøy, var det som om det fantes så mange utruleg søte og engasjerte gutar i Kvam. Korleis kunne ein leve i ein slik overflod av spenning? Om det ikkje var den eine, så var det den andre, alltid nokon å sjå etter og drøyme om. Vi budde i eit svært gammalt hus med mykje historie i veggane. Far var oppe tidleg og han hadde sett seg ved skrivemaskinen. Det klimpra, og det tydde på at første juledagspreika kom til å bli bra. Mor hadde stått opp tidleg og hadde baka skikklegg grovbrød a la Ingrid Espelid Hovik.

Mine to år yngre søstres hadde komme heim frå Voss der dei budde på Voss dag- og familieheim. Dei trengte ekstra hjelp, og Ida Fresvik, som budde på veg til Framnes,

hadde sagt vi skulle kome bort til henne på sjølvaste julafta, ho hadde noko til oss, sa mor. Eg stod opp tok med meg Eli og Toril og gjekk bort til Ida. Ho smilte så godt og var den perfekte person å møte før julekvelden skulle kome. Vi gav ho ein blome, og ho gav oss teiknesaker og så gjekk vi heim att. Mor og far hadde fått sett opp eit juletre av gran, og mi eldste søster Gro hjalp til då vi kom heim. Vi hengte opp julepynt som så og seie berre var heimeprodusert.

Eli, Toril og eg hadde sett oss for å sjå på «Tre nøtter til Askepott». Vi hadde nettopp fått farge-TV og var så nøgde med å sitja der og sjå denne nydelege filmen. Det ringte på døra, og eg tenkte at no måtte eg gå ut for å sjå om han eg var sjukt avstandsforelska i hadde kome med viktig post. Jau, han stod der med ekstra julegåver til oss. Det var heilt magisk. Men lukka varte ikkje så lenge, då han spurde etter mi eldre søster og var lite engasjert i meg.

Trass i dette hadde eg bestemt meg for å ikkje la det øydelegge denne fine dagen. Det var jul i lufta, og eg var kome inn i ei god rytme. Eg gjekk opp til nabogarden og møtte Brita, og eg spurde etter fersk mjølk. På denne tida var det mote med askeavkok, så Brita spurte om mor drakk dette og eg svara, som sant var, at hun hadde prøvd det, ho og. Mor var ikkje heilt sikker på om det var til hjelp.

Etterkvart kom eg på at eg måtte sjekke at alle gåver var pakka inn. Så setter eg meg ned og spela cello ei lita stund for å kome i julestemning. Mor var så glad i «Mitt hjerte alltid vanker», så eg spelte den. Eg var så lukkeleg. Eg tenkte at det var fint å feire jul, det var jo grunna at vi feira at Gud viste så god omsorg for oss at han sende sin einaste son. Det var og er ei utruleg historie som eg hadde trudd på sidan eg var ni år. Eg såg for meg lukka i stallen, særleg var eg oppteken av hyrdane, som trass alt hadde passa på sauene og som var i god kontakt med naturen. Eg var sikker på at Gud var ekstra nøgd med at vi menneske er i god kontakt med naturen han har skapt.

Det var god lukt i huset, juletreet var så fint, vi pynta oss og skulle ete julegraut. Seinare var det lutefisk og gåver. Det var ei slik god stemning i huset. Alle var rolege og vi klarte å slappe av. Kvar og ein fekk kvar si bok, og det snødde ute. Det var betre enn ein kunne forvente. Det brann i omnen. Sjølv om eg ikkje likte lutefisk, så gjorde det ikkje noko, dessert og julekakene var gode og det var alltid god middag første juledag. Eg drømde om min helt den natta. I min draum var det meg han spurte om ville vere med på tur på motorsykkelen. Retteleg god jul sa han til meg i draumen og gav meg eit lett julekys etter turen.

På biletet ser me Vikøy prestegard der prestefamilien Moldstad budde frå mars 1977 til sommaren 1980. I dag bur Ingeborg i Bergen og jobbar som seksjonsleiar ved Haukeland universitetssjukehus. Eli bur på Utsikten i Øystese og Gro bur i Oslo. Foto: Gerd Ørbeck Vaagen.

Kvinnelege prestar

Er det framleis plass i Den norske kyrkja til dei som meiner at det å vera prest er noko du må vera mann for å vera – og som vil ta konsekvensen av dette med å ikkje ta del på gudstenester leia av ein kvinneleg prest eller der ein kvinneleg prest tek del som kvinneleg prest?

For ordens skuld: Eg har gjerne gudstenerne saman med ein kvinneleg prest, eg vaks opp på ei øy utan prest eller kyrkje, men med sterke kvinner i bresjen på bedehusa. Eg tenkjer slik: Kan eg sitja i ring og be me ein kvinneleg prest, kan eg og halda gudstenerne saman med henne.

Men eg forstår at her kan ein ha ulike syn. Og eg tenkjer det må lata seg gjera å laga ordningar som gjer at desse få menna som har Den norske kyrkja sitt tradisjonelle syn på prestetenesta kan vera prestar og samstundes ta konsekvensane av synet sitt på alvor.

Det er i det heile ikkje ofte me har gudstenerne saman med andre prestar. Her i Kvam er det to fast tilsette prestar. Dei siste åra har me hatt ei, berre ei, gudstenerne saman gjennom året, på juledag, i staden for kvar vår i kvar vår kyrkje.

Lars Arne Vik

sokneprest

I prostiet vårt er det no to kvinnelege prestar i fast stilling. Når prestane er samla, er det ofte prosten som har gudstenerne, innimellom går det på omgang mellom prestane. Så ikring annakvart år vil det normalt vera ei kvinne som leia ei gudstenerne når prestane er samla. Om då ein prest hadde halde seg vekke denne eine gongen, ville vel det ha vore til å leva med.

Og slik, tenkjer eg, kunne det lata seg gjera å finna gode løysningar, der det er behov for det. Me er då medlemmer av ei raus og open kyrkje.

Julehelsing frå Ålvik sokneråd

«Når mørket er størst, er ljuset nærast» har det vorte sagt. Slik er det også i desse mørke haustdagane. Men så kjem adventstida med store forventningar til den komande høgtida. Tankane går til den aller fyrste jula, da englane kom med bod om at Gud hadde sendt oss sin eigen son. Derfor feirar vi jul med takk og glede.

*Salig fred, himmelsk fred,
toner julenatt her ned.*

*Engler bringer til store og små
bud om han som i krybben lå.*

Fryd deg hver sjel han har frelst.

For dei fleste av oss er jula ei god tid fylt av samvær med familie og vener, gode min-

ne og kjære tradisjonar. I år som i fjor vert det eit annleis år, men det er rart med det. Jul vert det alltid, sjølv om ikkje alt vert som ein tenkte i år heller. Ålvik sokneråd vil ønskje alle ei god og triveleg julehøgtid og eit godt nytt år.

Ragnhild Irene Nordheim
Leiar Ålvik sokneråd

KONFIRMANTAR I STRANDEBARM: 1.rad: Elina Linga, Karina Bråten, Dagny Evita Lillefosse, Alida Skår Måge, Ida Djupevåg. 2.rad: Sokneprest Roar Strømme, Sander Johan Thorsen-Håland, Lukas Nygård, Endre Oma, Emil André Haveland og prestevikar Marna Roer. Foto: Fotgrafmeister Eric Clement

Den fyrste jul i eit framandt land

Elisabet Børsheim

Nokre sette opp ein snømann med surfebrett. Det fall over ti centimeter med snø, og då me vakna juledagsmorgon, var alt kvitt. For meg kjendest dette som ei helsing ovanfrå denne jula langt heimefrå. Og vår nyfødde, vesle nordmann fekk snø på sin fyrste julekveld, skriv Elisabeth Børsheim, opphavelg frå Børsheim i Strandebarm.

Då eg fyrste gongen feira jul i eit framandt land, var landet ikkje lengre heilt framandt for meg sidan eg allereie hadde budd der i nokre år. Hausten 1999 flytta eg nemleg til Galveston Island som ligg i Texas, USA, men kvar jul reiste eg heim til den gode barndomsheimen min i Strandebarm. Det er ei spesiell glede å få koma heim der du er venta, der du er elska, der du kan vera fri og trygg. Då me nærma oss huset etter den lange reisa, kunne eg sjå at det lyste på rommet mitt, og eg visste at mor mi hadde tent på for at eg skulle sjå dette som ei velkomsthelsing i mørket. Eg vart møtt med jubel, ubetinga kjærleik og mat. Ute var det herleg norsk vinter, helst med snø, i stor kontrast frå Galveston som ligg heilt nede ved Mexico-gulven med sitt subtropiske klima.

Tidleg i november 2004 fekk eg glede av å verta mor til vesle Hans-Christopher. «Born on the island» er ein spesiell heiderstittel på øya. Som ny og bekymra mor tenkte eg det var for tidleg å reisa med han over Atlanteren allereie i jula, det kom til å verta so kaldt for han og so vidare. Mi gode venninne heimefrå minna meg på at det hadde vore fødd born i Norge i november før, og det måtte eg medgje at eg kjende til, eg som kvar november feira min eigen fødselsdag. Men det vart julefeiring i Texas det året.

Me planla å feira norsk jul saman med to andre norske familiar som budde i Galveston på den tida. På julafta reiste me fyrst til gudsteneste i den norske sjømannskyrkja i Houston, omtrent 45 min unna. Då me køyrde motorvegen mot kyrkja, byrja det plutsleg å visa seg snøfnugg i lufta! Eg hadde blitt fortald at det kanskje kom nokre snøfnugg omtrent kvart tiande år, men til stor forundring og glede fortsette det å snø denne kvelden. Då me

Hausten 1999 flytta eg til Galveston Island som ligg i Texas, USA, men kvar jul reiste eg heim til den gode barndomsheimen min i Strandebarm. Det er ei spesiell glede å få koma heim der du er venta, der du er elska, der du kan vera fri og trygg. Då me nærma oss huset etter den lange reisa, kunne eg sjå at det lyste på rommet mitt, og eg visste at mor mi hadde tent på for at eg skulle sjå dette som ei velkomsthelsing i mørket. Eg vart møtt med jubel, ubetinga kjærleik og mat.

saman song dei kjære norske julesongane etter middagen, lava snøen ute! So langt ein kjenner til, har det aldri før vore snø i jula i Galveston og Houston-området. Nokre sette opp ein snømann med surfebrett. Det fall over ti centimeter med snø, og då me vakna juledagsmorgon, var alt kvitt. For meg kjendest dette som ei helsing ovanfrå denne jula langt heimefrå. Og den nye vesle nordmannen fekk snø på sin fyrste julekveld.

I vår bråkete verd kan tanken om ein levande Gud vera langt vekke, men om me lyfter blikket, vil me sjå snøfnugga i lufta

og kjenna hans godleik. Julebodskapen om Jesusbarnet som kom, handlar om Guds uendelege kjærleik til kvar og ein av oss. Det lyser ei velkomsthelsing i mørket. Me er velkomne heim der me kan få vera frie, elska og trygge. God jul!

Elisabet Børsheim kjem frå Strandebarm. Ho arbeidde i mange år som forskar ved University of Texas Medical Branch, Galveston, TX, no er ho forskar og professor ved University of Arkansas for Medical Sciences, Little Rock, AR.

Trusopplærings

FIRE-ÅRSBOK

Alle fire-åringene i Kvam ble invitert i kirken til en samling og en gudstjeneste der de fikk sin egen bok «Bibel for born». På samlingen var det mye gøy og spennende med sanger, lek, fortelling om Sakkeus, og aktivitet der de fikk en liten engel som de kunne ta med hjem.

Førsteklassingene og fire-åringene i Ålvik under aktivitet (lage engler). Foto: Mampion A.

Velsignelse med såpebobler på slutten av samlingen med fire-åringene i Norheimsund kirke. Foto: Eirin Botnen.

Lage engler, fire-åringene i Norheimsund kirke. Foto: Mampion A.

Dåpspåminning, samling med fire-åringene i Strandebarm kirke. Foto: Mampion A.

hausten i Kvam

Foto: Mampion A.

BABYSANG

Det var så kjekt å kunne møtes igjen! Mange mødre meldte sine barn til babysang, med sangstund i kirken, fin stund mellom mor/far og barn og ikke minst det sosiale med de andre mødrene ved lunsjen. Det var koselig å komme i kontakt med de andre småbarnsforeldre i denne ensomme perioden, sa ei mor. Kjempebra opplegg, sa en annen 😊

SKULESTART

Alle førsteklassingene i Kvam ble invitert til en samling i sin lokale kirke. Samlingene varte i ca. 1,5 time der førsteklassingene var med på ulike aktiviteter, hørte fortelling om Jesus som gikk på vannet. I den anledningen fikk de også sin egne bok som heter «Tre i eit tre», enten på slutten av samlingen eller på en gudstjeneste med bok utdeling. Kjekt og spennende å få begynne på skolen. Lykke til!

Tre glade førsteklassinger med sin bok utenfor Øystese kirke.
Foto: Mampion A.

SMÅBARNSTREFF

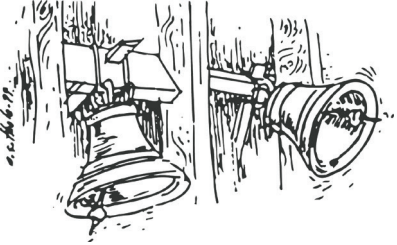
Det er fint å være tilbake til det vanlige og kunne møte andre småbarnsforeldre. Samlingene er for alle under skolealderen i følge med en voksen, i partalsuker i Norheimsund kirke fra kl 11.00.

KONFIRMANT

Endelig ble det konfirmasjon til konfirmanter som skulle konfirmeres i mai og som måtte utsettes til høsten på grunn av pandemien. Nå er vi i gang med det nye kullet. Til sammen er det sytti konfirmanter som er påmeldte i år. Spennende!

KRYBBEVANDRING

Når det nærmer seg jul blir barnehagene invitert til å delta på krybbevandring i kirkene i Kvam.

Velkomen til gudsteneste!

JANUAR

2. januar

Norheimsund kyrkje kl.11

9. januar

Strandebarm kyrkje kl.11

Øystese kyrkje kl.17

16. januar

Ålvik kyrkje kl.11

Norheimsund kyrkje kl.11

23. januar

Øystese kyrkje kl.11

Strandebarm kyrkje kl.11

30. januar

Norheimsund kyrkje kl.11

FEBRUAR

6. februar

Øystese kyrkje kl.11

Strandebarm kyrkje kl.17

13. februar

Norheimsund kyrkje kl.11

Ålvik kyrkje kl.17

20. februar

Øystese kyrkje kl.11

Strandebarm kyrkje kl.11

27. februar

Ålvik kyrkje kl.11

Norheimsund kyrkje kl.16

MARS

2. mars, Askeonsdag

Vikøy kyrkje kl.19

6. mars

Øystese kyrkje kl.11

Strandebarm kyrkje kl.17

13. mars

Norheimsund kyrkje kl.11

Ålvik kyrkje kl.17

20. mars

Øystese kyrkje kl.11

Strandebarm kyrkje kl.11

27. mars

Ålvik kyrkje kl.11

Norheimsund kyrkje kl.11

APRIL

3. april

Strandebarm kyrkje kl.11

Norheimsund kyrkje kl.17

NB! Det kan koma endringar. Sjå lysing i HF!

FORFATTARAR MED LOKAL FORANKRING

Peter Munheim

I år er det 130 år sidan dikteren Peter Munheim vart fødd. Han vaks opp og budde store delar av livet sitt på Mundheim. Han er det verd å hugsa på, for han har gjeve oss mykje vakkert gjennom diktinga si.

Han var ein allsidig kar. Han var både sterk og kraftig, naturglad, ein drøymar men og ein jordnær praktikar. Han var ikkje ein kravstor type når det kom til materielle goder, men han hadde stor-slagne tankar og karakteren hans var fast og tydeleg.

Frå han var gut likte han godt å lesa og å læra. Han ville hugsa alt han las og etterkvart vart han kresen på lesestoffet. Det var berre klassisk litteratur som kunne fylla både hugen og intellektet. Den høgaste forma for dikting var etter Peter si meining poesi. Difor valde han berre å skriva poesi sjølv. Han skal ha uttala at «det er berre det beste det er verd å tøya seg etter».

Han var fødd i 1891 og døydde i 1984. Han var gift med Jenny Eikholm og dei fekk to søner.

Han gav ut seks diktsamlingar. Dikta hans er tilgjengelege på biblioteket.

Kvam bibliotek

FOLGEFONNI

I blånande høgsal på berghøyende kviler ho, helgskir, mot himmelsyni. Fjellfrua prud frå fyndeheimen, dotter åt utlæge istidsdrotten. Tåkute tusunårs tider er farne, sidan den storhuga stemnde heimanfrå søretter saman med snorame frendar, jøtlane Svartisen, Jostedalsbreen og Hardangergjøkulen, heilhuga fylgjar.

Peter Munheim, ukjent fotograf, velviljug utlånt av Norsk allkunnebok /Nynorsk kultursetrum.

DIKTET

Underleg er det med diktet arta for den som har bære det under hjarta og kan hugsa den blåe, sæle fyrste gongen det åtte mæle - ordet, underet, tåredogga linda og lagt i versevogga

«Riv Vikøy kyrkje!

Bygg ny i Norheimsund!»

Kyrkjene skulle vera store og vakre slik at folk vart oppløfta og stemde til høgtid når dei kom til kyrkje. Då ville preika og kyrkjelege handlingar få den makta over folk dei var tiltenkte. Ei vakker kyrkje bygt etter tida sine krav, ville verka oppdragande på ungdommen og fremja sansen for alt fagert og godt, skriv Ove Kjell Sakseid om ungdommane som rundt 1900 ville riva Vikøy kyrkje og byggja ny i Norheimsund.

Det var i den tid Johan Andreas Budtz Christie var sokneprest i Kvam og Realf Ottesen hjelpeprest, at det kom framlegg om at Vikøy kyrkje kunne rivast, og ny kyrkje setjast opp i Norheimsund. Og det var ungdommen i bygda som sette fram forslaget. Norheimsund Ungdomslag hadde ikkje runda ti år då dei engasjerte seg i saka, og stort sett alle ungdommane i bygda var tilslutta laget i 1902 då dei såg kva nytte folket i bygdene kunne ha av flytting av kyrkja.

Christi var sokneprest frå 1886 til 1917, medan Ottesen først hadde ein periode som hjelpeprest og kapellan frå 1888 til 1895, og sokneprest frå 1917 til 1930.

Kyrkja var ein av dei – lat oss bruka ordet institusjonane – ungdommane var svært opptekne av. Og prestane var sentrale medspelarar i drifta av ungdomslaga her i bygdene òg. Dei vitja ofte laga, og dei var leiarar for kora som var knytte til desse, og som song ved svært mange av gudstenestene.

Ikkje verta venare

Og lat oss klippa litt frå fråsegna ungdommane sende til Vikøy soknestyre:

«Alle medlemmer i Norheimsund Ungdomslag vender seg til Vikøy soknestyre med bøn um at det ikkje må vedtakast noko vøla eller tilbygnad av den kyrkja som no stend i Vikøy.

Det er vår meining at um kyrkja vert vølt, so vil det slett ikkje då heller verta so, at folk vert nøgde med henne, - sers då det leid um nokre år. Og me meiner og: Ved vøla vil kyrkja ikkje verta venare, ho vil rimelegvis verta styggare enn ho er.» Og dette blir sagt sjølv om arkitekten er den same som teikna slottet i Oslo.

Fremja sansen for alt fagert

Kyrkjene skulle vera store og vakre slik at folk vart oppløfta og stemde til høgtid når dei kom til kyrkje. Då ville preika og kyrkjelege handlingar få den makta over folk dei var tiltenkte. Ei vakker kyrkje bygt etter tida sine krav, ville verka oppdragande på ungdommen og fremja sansen for alt fagert og godt.

Derfor måtte Vikøy-kyrkja rivast, og ny kyrkje setjast opp i Norheimsund.

Men dei såg nøkternt på situasjonen. Det ville kosta folket mykje å byggja ny kyrkje. Og det like etter at Vikøy-kyrkja var løyst inn. Arne Olavsson Steine var eigar av kyrkja då kommunen overtok kyrkja i 1871. Eg trur likevel dei vona grunnsteinen til ny kyrkje i Norheimsund skulle leggjast ned før i 1986.

Etter tidi sine krav

Fråsegna frå Norheimsund ungdomslag vart underskriven av formannen, Nils B. Norheim, datert 10. februar 1902, og avsluttar med eit framlegg som lyder slik: «Den kyrkja som no stend i Vikøy vert bruka nokre år endå, til midlane og den frivillige innsamlinga hev auka so mykje, at det kan vera meining med å gå igang med bygging frå nytt av. Kyrkja vert då å reisa i Norheimsund etter tidi sine krav.

Det vil vera ynskjeleg at teikning og kostnadsyverslag for ny kyrkja snart vilde verta kunngjort.»

Johan Christie kom til Vikøy i 1886, og stod som sokneprest fram til 1917. Då var

Ove-Kjell Sakseid

Fast spaltist i
Prestar i Kvam

På biletet ser me formannen i Norheimsund ungdomslag, Nils B. Norheim, som skreiv under fråsegna frå ungdomslaget om å riva kyrkja.

han 75 år gammal, og hadde vore i Vikøy vel 30 år.

Realf Ottesen vart tilsett som hjelpeprest i 1888, og berre seks år seinare vart han personleg kappellan hos Christie. Frå 1908 til 1917 var han sokneprest på Lye (Jæren), og Sandnes, før han kom attende og overtok Kvam etter Christie. Og dei to kyrkjene i Kvam var Øystese kyrkje og Vikøy kyrkje.

TRENG DU NOKON Å SNAKKE MED?

Nokre som ringer tenkjer på å ta sitt eige liv,
andre er usikre, einsame eller redde.
Nokre treng berre å slå av ein prat.

Ring eller skriv: Vi er her. Alltid. kirkens-sos.no

SOS
22 40 00 40

SOS
CHAT

SOS
MELDING

 **KIRKENS
SOS**

Julehelsing frå Vikøy sokneråd

Astrid Helleve Fylkesnes

Nestleiar i Vikøy sokneråd

I ei julehelsing ser ein gjerne både bakover og tenkjer framover. 2021 har vore eit år annleis år. Det har vore eit år der me har voge mykje for og imot, vurdert fram og tilbake. 2021 starta med nedstenging og teljing av nyttårsgjester i heimen. Så har samfunnet opna att, og mange har igjen fått fulle kalendarar og travle tider. I skrivande stund har det nett vore ein flott vennefest med åtti born med foreldre i Norheimsund kyrkje. For meg festen

seier mykje om året. I planlegginga gledde me oss over at me endeleg kunne invitere borna til stor fest i kyrkja igjen. Når så datoen nærma seg, steig smitten, og me måtte igjen vege for og imot om det likevel så lurt. Så bestemte me oss for å flytte festen utandørs. Det vart så stemningsfullt og fint! Kanskje noko me kan gjenta? Me fekk igjen gjort nye erfaringar. Mitt ynskje for jula er å få eit rom til å tenkje gjennom kva erfaringar som var gode. Kva skal vere

med vidare? Korleis vil eg ha det, og korleis vil eg ikkje ha det vidare? Søke etter den gode retninga i livet framover. God jul!

*Mitt hjerte alltid vanker
i Jesu føderum.*

*Der samles mine tanker,
som i sin hovedsum
Der er min lengsel hjemme,
der har min tro sin skatt
Jeg kan deg aldri glemme,
velsignet julenatt.*

Støtt annonsørane våre - dei støttar oss

Ynskjer du ei velstelt grav heile året?

Me kan tilby stell og montering av EMPERI.
Kan også ta oppussing og oppretting av gravsteinar.

*For informasjon og avtalar ta kontakt med Rusk og Rusk
v/ Arvid Strømme tlf. 99597848.*

**HARDANGER
BYGGSENTER**

www.hardangerbyggcenter.no

Bt BYGGtorget MESTERHUS
- det blir som avtalt

Bjelland

Briller - kontaktlinser - ur

www.optikar-bjelland.no tlf.: 56 55 20 50

Byggmeister

PER AUGESTAD A/S

Tlf. 56 55 28 70 • Mob.: 950 59 910

Epost: per@peraugestad.no heimeside: www.peraugestad.no

MESTERHUS

www.mesterhus.no

KLEPPE
HARDANGER NORGE

KVAM
KRAFTVERK

Til deg! For deg!

SparebankenVest
- satsar på vestlandet

www.spv.no | Tlf. 05555

FRÅ KYRKJEBØKENE

DØYPTE

Ålvik sokn

Johanne Hereid Aalvik
Nelia Torvund Rykkje
Olai Neteland

Øystese sokn

Nora Kvåle Syrstad
Emma Birgitta Stuve Andersson
Louie Haltvik Handegard
Elea Fasteland Auganæs

Vikøy sokn

Jon Andersen Oma
Abel Øye-Tveit
Tord Rabbe Valland
Nora Elisabeth Torsvik Haugsøen
Anton Bjørke
Sander Steine
Axel Anda Eide

Strandebarm sokn

Saga Rud Berge
Julian Jørgenvik Velure

VIGDE

Vikøy sokn

Anita Kvåle og Andre Dahle
Kristine Maryam Riise og
Knut Heide Nedkvitne

Strandebarm sokn

Kathrine Møn Steffensen og
Paal Winther Leversen
Anette Holmefjord og
Anders Solberg Strønen

AVLIDNE

Øystese sokn

Randi Marita Onarheim (f.1950)
Trond Klyve (f.1927)

Vikøy sokn

Knut Kåre Gamlem (f.1939)
Annbjørg Jensen (f.1931)

Strandebarm sokn

Kari Oma (f.1948)
Johannes Ljones (f.1950)
Herborg Tveit (f. 1931)
Svanaug Engedal (f.1939)
Annannias Tombre (f.1923),
Hålandsdalen kapell

KYRKJEKLUBB

i Norheimsund kyrkje
for menneske med nedsett
funksjonsevne

om lag siste torsdag i månaden
kl 17.30-19.00

Torsdag 27.01 kl 17.30

Torsdag 24.02 kl 17.30

Søndag 27.02 kl 16.00:

Fastelavns-gudsteneste

Torsdag 31.03 kl 17.30

Torsdag 28.04 kl 17.30

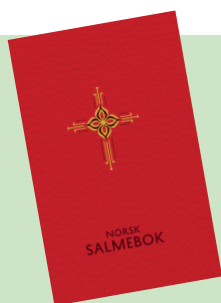
Torsdag 19.05 kl 17.30

Torsdag 23.06 kl 17.30

Velkomen til bibelforteljing, song,
felleskap og kveldsmat.

Ein av prestane er alltid med.

Arr: Den norske kyrkje i Kvam

MI SALME

Fager er jordi

Min salme er « Fager er jordi» eller «Deilig er jorden».

Det er so flott å stå i kyrkje på julfta og syngja den songen, og avslutta med "Oss er ein evig Frelsar fødd!"

Jesus kom til oss,i ein stall. Gjetarane, av dei lågaste på rangstigen, var dei fyrste som fekk høyra at Han var fødd! Han kom til oss som treng Han, me som ikkje klarar å leva syndefritt. Så får me ta imot Han, Hans tilgjeving, det som Han gjorde på Golgata, når me ber om det.

Han gjore alt for at me skal bli frelst, berre me tek imot Jesus og trur på Han!

I Joh 3,16 står det: «For så elska Gud verda at Han gav Son sin, den einborne, så kvar den som trur på Han, ikkje skal gå fortapt, men ha evig liv.» Og i Joh 14,6 seier Jesus: «Eg er vegen, sanninga og livet. Ingen kjem til Far utan gjennom meg.»

Velsigna jul.

Olaug Eide

*Fager er jordi, herleg er Guds himmel,
Glade gjeng sjelene pilgrimgong.
Gjennom dei fagre rike paa jordi
Gjeng me til paradis med song.*

*Tider skal koma, tider burt skal kverva,
Ætt skal fylgja ættarrad.
Aldri skal tagna tonen fraa himlen,
Sjeli sitt glade pilgrimskvad.*

*Englane song det fyrst for hyrdingflokken,
Vent det tona for sjeli mødd:
Fred yver jordi, menneske, gled deg,
Oss er ein evig Frelsar fødd!*

T Bernhard Severin Ingemann 1850
O Gunnar Torgeirsson Rysstad 1900
M Breslau 1842

FamilieKRIK Kvam

Etter ein pandemi-pause på halvanna år, starta FamilieKRIK Kvam opp att med samlingar i oktober. FamilieKRIK Kvam er eit lokallag i KRIK (Kristen Idrettskontakt). Føremålet med lokallaget er å skape ein arena der heile familien gjer noko kjekt og aktivt ilag - og ilag med andre familiar. Tanken er at få ting er så gøy og relasjonsbyggande som å leike og sveitte litt saman! Samlingane er i Framnes Arena, ikring annankvar laurdag, kl. 15-16.30. Samlinga startar alltid med ei felles leikeøkt, etterfølgd av ein pause med andakt. Deretter er det valfrie aktivitetar, i både fotballhallen og handballhallen. Aktivitetane passar barn og vaksne i alle aldrar, og alle som vil er hjarteleg velkomne!

Sverre Lindøy
FamilieKRIK Kvam

Storaas-utstilling

Tirsdag 05.04.22 ville Audun Storaas ha blitt hundre år. Som kjent døde han 15.03.21, etter kort tids sykeleie. Helt til det siste var han opptatt av veldedig arbeid, og særleg innsatsen til Mercy Ships. Han ønsket derfor å ha en salgsutstilling av egne bilder til inntekt for denne organisasjonen som driver sykehusskip i mange deler av verden, slik at mennesker også i land med dårligere helsestell enn hos oss kan få tilbud om nødvendig helsehjelp og operasjoner. Vi i familien ønsker ved påsketider 2022 å lage en retrospektiv hundreårs minneutstilling med hans kunst i Norheimsund kyrkje, og samtidig ha en salgsutstilling der overskuddet skal gå til Mercy Ships.

For familien
Torgeir Storaas

Mannsgruppa til KIA

Kvar torsdag har KIA mannsgruppe i Norheimsund kyrkje. På biletet frå tidleg haust ser med f v Tor Håkon Berge og Anam Negasi i ferd med å førebu maten til samlinga. (LAV)

Forsterdiagnostikk

I samband med opninga av bispemøtet i oktober leia vår eigen sokneprest Roar Strømme eit seminar med tittelen: «Forsterdiagnostikk: Det sårbare livet – frå livets begynnelse. Etske og diakonale utfordringer i kirke og samfunn.» Seminaret finn du på Youtube, <https://www.youtube.com/watch?v=CFqy-ELmGZnE>. (LAV)

Juleeventyret i prestbygda

Me småborna gjekk stille mot kyrkja og klauv opp den bratte loftstrappa i rein andakt. Me kroa oss saman i halvmyrkret på dei smale benkjene. Skjelvande i dei fine julekreasjonane våre, medan me lytta i reint alvor og tok imot klokkeklagen, skriv Gerd Ørbeck Vaagen i Juleeventyret i prestbygda.

Å veksa opp nær butikken og kyrkja i Vikøy var eit privilegium. Spesielt om ein var ein forviten jentunge som stakk hovudet bort i alt som skjedde rundt novene.

Førjulstida starta med at julestjerna i gul papp kom på plass i butikkvindauga til Olav Sørheim, «Olav butikk». Saman med spanske appelsiner innpakka i glanspapir og kandissukker i disken, visste me at jula var like rundt hjørna.

«Summinga» av kjentfolk på julegåvejakt, som forvita seg ved glasdisken inne på bua, var årvisst og trygt. Bygdekonene kika på trådsneller, bukseselar, fargerike knappar, undertøy, papirenglar og anna «krimskrams», medan karfolka jakta på lommetørkle med initialer til kona, eller glansbilete og appelsiner til ungane.

Endåtil dei såkalla bygdeoriginalane dukka opp når jula nærma seg og forvita seg langs reolane saman med andre bygdefolk.

Berre det å koma innom døra hjå «Olav butikk» og sjå kor mjøl, sukker, rosiner og kaffi vart vege og levert over disken i gråposer var spanande nok.

Utanfor lageret kom brødkassane frå Wilhelmsen -og Vikør bakeri. Dei var gode å lena seg til for karane under bygdepraten, medan konene tok innere. Det meste av nyhende fekk ein orientering om rundt desse brødkassane. Om ikkje ein tok turen tvers over vegen til Gren-

Vikøyborn utanfor butikken tek seg ein kvil på brødkassane.

På slaget fem såg me at loftslemmen i Vikøykyrkja vart opna: Heilagkvelden var komen.

dahusaltanen og «Børsen» under tak, om regnet hølja ned. Lageret til Olav romma alt frå mjølk, mjølsekker, feske bollar, spikar, verktøy og rottegift, slik gamle lagerom kunne romma.

I tillegg til bakst og husavask, var julekorta ein sjølsagt ting i min barndom. Om ikkje alle hadde eit syskenbarn på Gjøvik, fekk skyldfolk i aust og vest tilsendt fargerike julekort frå vikøybutikken med gullkanta ramme ytst. Det hørde med.

Det kjenst unødvendig å dra langt avgarde på julehandel når me hadde lokalbutikken vår, men ein tur til Grove, var reine byopplevinga og hørde adventstida til. Å leia mamma rundt i Grova-butikkane, og avrunda med ei vitjing på Centro kafé var reine magien. Raud Hansa-brus og Napoleonskake smaka reint vedunderleg, medan mammo stakk hovuda saman med veninnegjengen rundt Centro-borda.

Ventetida mot jul var frykteleg lang. Huset skein, og nystrokne juledukar dekkja borda og appelsiner og neter var på plass på stovefata i god tid føre julekvelden. Eg måtte for all del ikkje skitna til, eller røra noko før på sjølve aftan, må vita.

Då omsider julaftan kom, stilte far min i kvit skjorte og slips. Det lukta brylkrem og barberingsvatn, og mammo var oppdolla med permanent frå frisør Tolo og skein i bestekjolen. Lysa var tende og det lukta jul i heile huset ved sjøkanten i Prestbygda.

Klokkeklagen

No gjenstod berre èin einaste ting: Klokkeklagen!

På slaget fem såg me at loftslemmen i Vikøykyrkja vart opna: Heilagkvelden var komen. Osvald Vågen og Kristian Vikøy var to av dei faste ryngjarane, og var som veteranar å rekna. Dei tilhørde dei gamle ryngjarane som kunne kunsten å dra taua med handamakt. Fyrst vart den eine klokka dregen i gong, deretter den andre. Plent som i eit parsymfoni fylgde dei tunge klokkene med i dansen, medan eit par unggutar stod klare og følgde scenansen med ørneblikk. Dei var på opplæring, så her måtte ein følgja godt med.

Me småborna gjekk stille mot kyrkja og klauv opp den bratte loftstrappa i rein andakt. Me kroa oss saman i halvmyrkret på dei smale benkjene. Skjelvande i dei fine julekreasjonane våre, medan me lytta i reint alvor og tok imot klokkeklagen.

-No er da han Kristian som ringjer, da hører me på klangen, sa dei vaksne. Nei, da dar, må vera han Osvald, hører det på klangen, sa andre, medan dei kikka etter om pinnekjøtet var kokt og bordet hadde fått den siste finishen i heimehusa.

Dei fleste stogga opp og lytta, i det klokkeklagen frå Vikøykyrkja breidde seg over kvelden og bygda. På veg ned loftstrappa hang sjølvaste dåpsengelen Gabriel, skinande og fager over hovuda våre. Ute blaffa det i talgeljosa frå ei og annan grav, då skuggar av bygdefolk skunda seg heim til middag og feiring.

Ryngjarane kunne lukka att loftslemmen og gå kvar til sitt. Dei hadde gjort sitt; å fanga juleeventyret i Prestbygda. God jul!

**Helsing Gerdemor
Gerd Ørbeck Vaagen**

«Stem opp ein song og la handtromma lyda»

Slik lyder det i Salme 81 i Bibelen. Ein ca 2500 år gamal tekst som manar til musikk for guddommen med trommer, harpe, horn og lyre. Men, musikken er nok mykje eldre enn dette. Det er umogeleg å gje sikkert svar på spørsmålet om kva som kom fyrst hjå mennesket: talen eller songen? Somme forskarar hallar til at songen kanskje er like gamal som mennesket. Song gjev glede og fellesskap. Sist eg opplevde dette, tilmed ganske sterkt, var under Blix kvelden nyleg i regi av Kvam mållag og Laudamus. Då Laudamus stod oppstilt framme i kyrkja og dei mange frammøtte stemde i «Å, eg veit meg eit land» med tydeleg songglede -og styrke, ja, då kjende eg på noko godt.

Me syng i `alle` samanhengar, i glede og i sorg. Der er salmar, barnesongar, supportarsongar, drikkeviser, folkesongar, og for ikkje å gløyma klassisk song og protestsong. Ikkje minst vert det sunge om kjærleik, tru, kamp og samkjensle. Sett litt på spissen, kan ein seia at song er ein del av den menneskelege tilstand. Eit av våre viktigaste kulturuttrykk, er det i alle

fall sikkert. Det fylgjande har eg ikkje god greie på, det tykkjest både enkelt og komplisert: Stemmebandet er ein del av strupehovudet. Det vibrerer når me bles luft frå lungene. Det gjer oss i stand til å skapa ulike tonar. Ljose tonar vert skapte når me strammar musklane og myrke tonar når musklane er meir lause. Røysta vår er det finaste musikkinstrumentet, er det sagt.

Kan me så syngja oss til ei betre verd? Ja, trur eg, men det er sjølvsagt ikkje nok. Me ser då korleis urfolk sin song har vore med å setja deira liv og utfordringar i fokus. For nokre år sidan var mannskoret Laudamus i Litauen. Der opplevde me m.a. breidda i litauisk folkemusikk. Det var sterkt å høyra partisankoret der alle hadde vore fangar i Sibir. Me skjønna då kva musikken hadde hatt å seia dei mange åra Litauen hadde vore ein ufri nasjon. Og - kva betydning hadde ikkje dei amerikanske protestsongarane når det galdt Vietnamkrigen?

Eg innleia med ei flott oppleving med fellessong her i bygda. Dei aller fleste kan vera med å syngja «Ja, vi elsker» på 17.mai.

Lars Gunnar Lundblad

Sosiolog og tidl. lektor (73),
frå Voss, bur i Øystese

Men ein del er flau for å opna munnen. Det skulle det ikkje vera grunn til: «Det er berre nokre svært få av oss som ikkje kan læra å syngja» høyrde eg ein landskjend kordirigent seia i NRK for nokre år sidan. «Den som vil syngja, finn alltid ein song», heiter det i eit sitat med ukjent opphav.

Dette var altså ei oppmoding om å syngja meir. Korsong er ikkje mindre enn ei folkerørsle som har vore ein viktig del av norsk kultur i to hundre år. Songkora i Kvam overlevde pandemien, om det kanskje heldt hardt. Dei par siste åra har der vore ein naturleg avgang blant kormedlemene i mannskoret Laudamus, som har medlemmer frå Kvam og Herand. Koret har framleis ein god klang, ifylgje vanlege tilhøyrarar og musikkkyndige, men nye røyster er svært velkomne! Hugs på at Laudamus er det einaste mannskoret i Indre Hordaland. Det er forska på korsong og funna går m.a. ut på at korsongen kan fremja helse, glede, meistring og- ikkje minst: sosialt fellesskap. Og - det er vel ikkje lite?

Julehelsing frå Strandebarm sokneråd

No har me igjen lagt bak oss eit utfordrande år på ulikt vis. Men no er samfunnet opna att, og det same er det kyrkjelege livet. Bruk kyrkja igjen for å høyra Guds ord, kjenna høgtid, høyra god musikk og å treffa sambygdingar over ein kopp kaffi eller på kyrkjebakken. Kyrkja skal vera ein sentral møteplass i bygda, både for religion,

kultur og godt samvær. Særleg i jul og andre høgtider er det viktig for oss å kjenna på samhald og nærleik.

Eg håpar at me alle kan få ei signa fredfull og god jul. God jul! Ta vare på kvarandre.

Olav Tombre
leiar Strandebarm sokneråd

Julehelsing frå Øystese sokneråd

I Øystese sokneråd gleder me oss over at samfunnet opnar opp, og at me endeleg kan planleggja for normal drift. På bilete har leiar foreviga dei frammøtte i ein liten pause på soknerådsmøtet i oktober. Me

ser fram til å møtast til julegudstenestene og ønskjer alle ei god og fredeleg jul

Oddvar Ulltang
leiar Øystese sokneråd

Nytt frå HimalPartner

Bønenettverk for Nepal

Vil du vera med i bønenettverket for Nepal og HimalPartner, kontakt vår eige Ragnhild Skeie, ragnhildskeie@gmail.com, mangeårig misjonær i Nepal, og du får jamnlege e-postar med bøneemne.

Frå den siste e-posten saksar me følgjande:

1. Det er festivaltid i Nepal og som tidlegare år, tida for den største folkeforflytninga i landet. Folk reiser til sine heimplassar for å feira Dassai saman med familie og vener. Det er framleis høg smit-

tefare i landet og talet på vaksinerte i Nepal er framleis låg (20 - 30%), så be om at denne tida ikkje fører til ei ny oppbløming av smitte i landet.

2. Monsoonen (regntida) har vore uvanleg kraftig i år og skulle forlengst vore over, men det kjem framleis rapportar om flaum og ras som forårsakar død og tap av både hus og matjord.

3. Sjølvmoordsraten i Nepal har auka under pandemien.

Be for ei mor som sørgjer over sonen som tok livet sitt. Be og for familien som tek avstand frå henne fordi ho vil vera kristen. Ho har også ei dotter med ryggskade, be om visdom eg mulighet for å forsørgja seg og dottera.

Be også for dei mange fattige i landet som blir ramma av aukande prisar på mat, gass og andre naudsynte varer.

Etter ei julegudsteneste i Nepal er det fest, fortel Ragnhild Skeie, mangeårig misjonær i Nepal, og då er det viktig med mat. Det blir laga gruer ute av murstein, tent opp bål og store gryter blir lånt inn til å koka ris og kjøtt. Denne dagen skal ingen gå svaltne heim. Mange av dei som kjem til kyrkja denne dagen, har lite mat og veit at dei kan få seg eit godt måltid etter gudstenesta. Alle er velkomne!

Julehelsing og takk frå HimalPartner

Vi har fått for å dele

Som nyvalt styreleiar i HimalPartner fekk eg spørsmål om å skrive julehelsing til kyrkjebladet «på hi sio» – eg er så heldig at eg har vakker utsikt til Kvam frå stoveglaset i Herand. Og når har fått ordet, vil eg gjerne takke alle som er bryr seg om folka i Nepal, og støttar HimalPartner sitt arbeid der!

Ja, vi snakkar om støtte til ulike prosjekt, men det handlar om menneske: Lærarar som får hjelp til å undervise på ein ny og barnevennleg måte med leik og

læring, i staden for pugg og straff, foreldre som oppdagar korleis dei kan få eit betre forhold til barna sine, helsepersonell som har fått utstyr dei treng for å redde liv i pandemien, psykisk sjuke som blir tekne vare på og får eit meir verdig liv, unge som får relevant yrkesutdanning og kan ta i bruk nye CNC maskiner. Praktisk hjelp og støtte når mange.

Men ikkje minst handlar det om å bry oss om våre medarbeidarar og kristne søsken i Nepal. Dei har hatt tøffe ut-

Reidun Haugen Dalseth

Styreleiar for HimalPartner, som bur i Herand.

fordringar dette året, men vi får likevel meldingar om at dei står på og hjelper andre – pastorar går på besøk til sjuke, små kyrkjelydar stiller opp og deler det dei har, og våre medarbeidarar kan hjelpa mange på grunn av vårt felles engasjement.

Kvifor engasjerer vi oss? Vi har fått for å dela, det handlar også jula om!

Velsigna jul!

Ei kroppsleg jul

-Gud søker oss som heile menneske, så lat oss møte han slik. Difor håpar eg at du som les dette tek på deg (regn)frakken eller kåpa, og tek turen til kyrkja denne jula. Kom gjerne på julaftan! Men sjølve dagen, Jesu fødselsdag, er faktisk 25. desember – og vi held fest den dagen òg, seier biskop Halvor i juleandakten sin.

Det vart ein underleg julaftan for eitt år sidan. Det var koronatid og grenser for det meste på alle kantar. Dersom vi ville samlast i kyrkja, kunne vi berre møtast veldig få. Nokon trassa vêt og vind og heldt gudstenesta utandørs, men dei fleste heldt seg nok heime. Eg håpar vi ikkje får oppleva slike tilstandar ein gong til.

For viss det verkeleg er ei tid på året der vi må møtast fysisk og kroppsleg, ta kvarandre i handa, og gjerne òg gi kvarandre ein skikkeleg klem, så må det vel vera i jula. Jul handlar nemleg om kropp og om nærvær.

Vi feirar at Guds Son vart menneske og lagt i krubba. Jesus var eit heilt vanleg barn til fingerspissane – og samtidig noko så uvanleg som ein halv meter Gud, lagt på strå og utlevert til Marias og Josefs omsorg. Guds Son vart eit foster og eit spedbarn, hjelpelaus og hjelpetrengande. Slik vi alle kom inn i verda, og var avhengige av å bli tekne imot på ein god måte.

Når jula handlar om noko så fysisk og så kroppsleg som dette, blir det ikkje heilt det same å feira denne hendinga framfor kvar vår skjerm. Det er mykje bra som blir formidla på nettet og på TV ved juletider, og for den som sjølv ikkje kan komma til kyrkja er skjermen mykje betre enn ikkje noko. Men når vi feirar at Guds Son kom til verda i ein liten gutekropp, er det ingen ting som kan erstatta den fysiske og kroppslege samlinga.

Gud søker oss som heile menneske, så lat oss møte han slik. Difor håpar eg at du som les dette tek på deg (regn)frakken eller kåpa, og tek turen til kyrkja denne jula. Kom gjerne på julaftan! Men sjølve dagen, Jesu fødselsdag, er faktisk 25. desember – og vi held fest den dagen òg.

Nokon av oss har det slik i jula at vi gjerne vil komma til kyrkja, men nøler

Men når vi feirar at Guds Son kom til verda i ein liten gutekropp, er det ingen ting som kan erstatta den fysiske og kroppslege samlinga, skriv biskop Halvor Nordhaug i juleandakten sin dette året. Foto: Bjørgvin bispedøme

for di vi er usikre på om det er riktig. Trua kjennest for liten og tvilen for stor, eller det er andre grunnar til at ein ikkje passar inn. Viss du er blant dei som tenker slik, seier eg: Det er ikkje trua vår vi feirar, men at Gud er komen til oss. Og om trua vår er svak, og det er den ofte, så er Guds nærvær likevel heilt og sterkt og utan noko atterhald.

Så når Gud vil møte oss alle i kyrkja, er det grunn god nok til å komma. Slik hyrdingane kom til stallen og tilbad, sjølv om dei nok ikkje heilt forstod kva dei var med på.

Men kan du ikkje komma til kyrkja, så vêt trygg på at Gud uansett vil møta deg der du er og dela dagane dine med deg. For etter den første jula, då Guds Son vart menneske, er det ingen menneske og ikkje noko menneskeleg som er framand for Han.

Eg ønsker deg og alle dine ein glad og velsigna jul!

**Halvor Nordhaug
Biskop i Bjørgvin**